

Het Kleurenpalet

Een warme thuis

In een toeristenluwe Brugse straat ligt basisschool Het Kleurenpalet. “Vanuit alle uithoeken van de wereld vinden leerlingen hun weg naar hier. We telden onlangs 49 nationaliteiten,” zeggen directeur Stein Meert en beleidsondersteuner Inge Dupont.

“Bij het begin van de Oekraïne-crisis hadden we één klasje voor anderstalige nieuwkomers, later schakelden we naar drie en vandaag behouden we er twee. Collega’s komen kijken naar ons als ‘speciale’ anderstalige school, maar naar ons gevoel geven wij ook gewoon maar les.”

Inge: “We hebben de luxe dat er altijd wel een andere, oudere leerling is die een nieuwe leerling begrijpt en ons helpt met een eerste korte vertaling als we het zelf niet uitgelegd krijgen. Kinderen hebben hier niet het gevoel van het buitenbeentje te zijn.”

Stein: “Het is belangrijk voor het veiligheidsgevoel in de eerste dagen als iemand hen kan wegwijs maken in hun eigen taal. Dat maakt een groot verschil.”

Nieuwe leerlingen stromen op hun eigen tempo door naar de gewone klasgroep.

Inge: “Soms gebeurt dat al na een half jaar, andere hebben een langere tijd nodig om hier een beetje tot rust te komen. Sommige kinderen die hier al langer zijn maar wat meer moeite hebben om te volgen, laten we terug even aansluiten in de OKAN-klas.”

Stein: “Dat is een vorm van extra zorg. We zetten de uren en lestijden creatief in om er voor elk kind alles uit te halen.”

Samen met zorgcoördinator Ann-Sophie werden kant-en-klare lesmappen samengesteld voor taal, wiskunde, ... op

maat van het niveau van de leerlingen. Inge: “De leerkracht heeft een map per kind om op eigen tempo de lesinhoud te verwerven. Dus als een leerling doorschuift kan je zien welk doel wel en welk nog niet bereikt is. Het is hier zeer boeiend lesgeven. Elke dag kan je in de klas komen en een nieuwe leerling hebben. Je moet altijd schakelen.”

Stein: “Er is een hogere zorgnood en de kinderen hebben een andere startsnelheid dan wie uit een doorsnee Nederlandstalig gezin komt. Maar we krijgen iedereen mee.”

Inge: “Jullie niveau kan toch nooit zo hoog zijn als ons niveau? Dat is een vraag die we vaak krijgen, waar ik het heel moeilijk mee heb. Onze leerlingen stromen ook door naar een ASO! Het is niet omdat je anderstalig bent dat je geen capaciteiten hebt. De inspecteur was hier vorige week en hij is zeer positief over wat we bereiken.”

Stein: “Dat is het gevaar van waar we met de Vlaamse toetsen ook naartoe gaan, dat de onderwijskwaliteit gequoteerd wordt enkel op intelligentie, op capaciteiten op papier. Maar motorische ontwikkeling, vaardigheden, creativiteit, je plek vinden in de maatschappij zijn minstens even belangrijk.”

Inge: “Als je kijkt naar de warmte die er hier tussen de kinderen is! Ze helpen elkaar voortdurend. Dat raakt mij elke dag weer. Maar dat is niet meetbaar hé. Zij willen gewoon kind zijn, vooruit gaan en bijleren. Dat is ook het doel van hun ouders, die er niet voor gekozen hebben om naar dit schone Belgenlandje te komen. Doe het zelf maar eens!”

TEKST
Caroline Vanpoucke

FOTO
Michel Vanneuville

‘Leerlingen wegwijs maken in hun eigen taal maakt een groot verschil.’

‘Er is een hogere zorgnood, maar we krijgen iedereen mee.’

